

Obetovanie Izáka

(Z 1. knihy Mojžišovej, hl. 21 – 22)

Abrahám mal za syna Izáka, ktorý sa mu narodil v starobe a ktorého veľmi miloval. Boh chcel vyskúšať Abraháma, či ho väčšmi miloval ako svojho syna. Zjavil sa mu v noci a povedal: „Abrahám vezmi svojho syna Izáka a obetuj mi ho na hore Morja.“ Abrahám neváhal. Za noci vstal, naštiepal dreva k zápalnej obeti, osedlal osla, vzal syna Izáka a pobrali sa k miestu, ktoré im Boh ukázal.

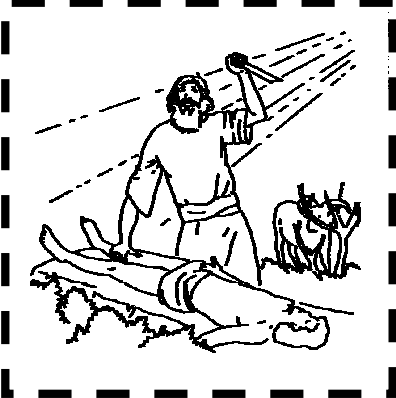
Po troch dňoch prišli k hore Morja. Abrahám položil drevo na syna Izáka, sám vzal oheň a nôž, a tak šli na horu. Zrazu sa Izák pýta: „Otec, kde máme zviazať pre zápalnú obeť?“ Abrahám ho uspokojil: „Boh sa postará o obeť zviazať, syn môj.“ Na vrchu Morja Abrahám vystavil oltár z kamenia a poukladal naň drevo. Potom zviazal Izáka a položil ho na oltár. Už zdvihol ruku, aby nožom usmrtil svojho syna, a tak ho obetoval Bohu. Tu zvolal Pánov anjel z neba: „Abrahám, neublíž chlapcovi! Teraz už viem že sa bojíš Pána Boha!“ Abrahám sa poobzeral a zbadal v trní zamotaného baránka; toho vzal a obetoval namiesto svojho syna. Napokon sa ozval sám Pán Boh: *Pretože si poslúchol môj hlas, v tvojom mene budú požehnané všetky národy zeme!*

Predobraz:

Izák je predobrazom Ježiša Krista. Izák jediný, Abrahámov milovaný syn, si poslušne bez mrmlania nesie drevo na vrch, aby bol na ňom obetovaný. — Ježiš Kristus, milovaný syn nebeského Otca, tiež si niesol poslušne drevo kríža na Kalváriu, aby sa na ňom za nás obetoval.

Požehnanie pravej viery v Boha priniesli Abrahámovi potomkovia pohanským národom. Najväčšie požehnanie, večnú spásu, priniesol ľudu Ježiš Kristus, ktorý je podľa svojho ľudského tela Abrahámovým potomkom.

Vymaľuj:

Vydáva

Gréckokatolícka cirkev

Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov,

Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

Len pre vnútornú potrebu farnosti

Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

internet: www.grkat-sekcov.sk

e-mail: presov.sekcov@grkatpo.sk

tel.: 051/7725 540

tlač: A-media, sro.

Neprešlo jazykovou úpravou

prevzaté, spracoval MŠ

III. R O Č N Í K

† Farský list

Číslo 4 17. február 2008

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Štruktúra východných katolíckych cirkví

Druhý vatikánsky snem vo svojom dekrétu *Orientalium Ecclesiarum* uvádza, že rozličné obradové cirkvi – v dokumente nazývané aj partikulárne cirkvi alebo ríty – sa tešia rovnakej dôstojnosti a sú rovnakým spôsobom zverené pastoračnej správe rímskeho veľkňaza. Preto nemôžeme povedať, že východné katolícke cirkvi sú zjednotené s latinskou cirkvou, ako sa hovorilo doteraz, ale že sú v úplnom spoločenstve s Rímskou stolicou, tak ako aj latinská cirkev. Postavenie všetkých katolíckych cirkví k Svätej stolici je teda rovnoprávne, hoci rozlíšené vzhľadom na vlastné právne normy, či je to cirkev patriarchálna, arcibiskupstva veľkého, metropolitná, alebo priamo podriadená pápežovi.

Podľa platného Kódexu kánonov pre východné cirkvi **patriarchálnu cirkev** sui iuris [svojho práva] spravuje patriarcha. Prostredníctvom Synody biskupov patriarchálnej cirkvi si patriarchát slobodne môže zvoliť svojich biskupov po tom, ako od rímskeho veľkňaza príjme predbežné schválenie zoznamu kandidátov. Tým istým spôsobom môžu zvoliť samotného patriarchu. Patriarcha so súhlasom synody biskupov môže zriaďovať eparchie a metropoly. Synoda biskupov patriarchálnej cirkvi má plnú zákonodarnú a súdnu moc.

Podobné právomoci majú aj cirkvi sui iuris **veľkých arcibiskupstiev**.

V metropolitnej cirkvi sui iuris metropolita disponuje menej rozsiahlymi právomocami ako patriarcha alebo vyšší arcibiskup. Biskupské sídla označuje rímsky veľkňaz slobodným udelením na základe aspoň trojčlenného zoznamu kandidátov predloženého Radou hierarchov. Rada

hierarchov nemá žiadnu súdnu moc a na jej zákonodarné akty je nutná, pod trestom neplatnosti, aktívna spolupráca so Svätou stolicou.

Cirkvi, ktoré nie sú patriarchálne (**väčšia arcibiskupská a metropolitná**), sú zverené hierarchovi, ktorý je postavený na jej čelo a ktorý podlieha priamo rímskemu veľkňazovi. Sú to cirkvi sui iuris, eparchiálne alebo exarchátne.

Podľa kán. 27 CCEO cirkvi sui iuris je:

- skupina veriacich spojená historicky, ktorá vytvára komunitu Božieho ľudu (veriacich, klerikov, rehoľníkov)

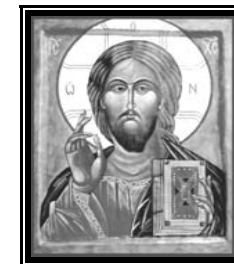
- má vlastnú hierarchiu podľa noriem práva, čiže je legitimná a zjednocuje toto spoločenstvo - veriacich do jedného determinovaného cirkevného spoločenstva ako jednu cirkev

Toto spoločenstvo za cirkvi sui iuris musí uznať mlčky alebo oficiálne najvyššia autorita Cirkvi.

Gréckokatolícka cirkev

Gréckokatolícka cirkev, alebo presne povedané katolícka cirkev byzantsko-slovanského obradu je v plnom spoločenstve katolíckej cirkvi. Každý katolík, ktoréhokoľvek obradu, v nej môže platne a dovolene prijímať sviatosti a zúčastňovať sa bohoslužieb.

Gréckokatolíci a pravoslávni sú pôvodne jedným spoločenstvom byzantského obradu, avšak rozdeleným schizmou. Obrad aj duchovnosť (spiritualita) sú totožné, de facto ich delí len postoj k rímskemu pápežovi, ktorého výkonnú autoritu ako hlavu celej cirkvi autokefálne pravoslávne cirkvi odmietajú.

Prešovské biskupstvo bolo založené pápežom Piom VII. dňa 21. 9. 1818 bulou Relata Semper

Prešovského kraja, do Košickej eparchie sú začlenení katolíci byzantského obradu bývajúci na území Košického kraja. Stredné a západné Slovensko patrí pod správu Bratislavskej eparchie, na strednom a západnom Slovensku je však len relatívne málo farností. Po rozdelení Československa bol pre gréckokatolíkov v Česku dňa 13. marca 1996 zriadený Pražský apoštolský exarchát, ktorý však nie je súčasťou metropolitnej cirkvi. Najvyšším orgánom našej metropolitnej cirkvi je rada hierarchov.

Na otázku, **kedy vznikol byzantský obrad**, resp. aj ostatné obrady, nemožno odpovedať presným dátumom. Cirkev, založená Ježišom Kristom, sa po zostúpení Svätého Ducha postupne šírila po celom svete. Už v prvých storočiach sa začínajú objavovať určité rozdielnosti v slávení bohoslužieb, prirodzene podmienené miestnou kultúrou a mentalitou jednotlivých národov. V Palestíne, kde prevažná väčšina kresťanov pochádzala zo židovstva, bol veľmi výrazný vplyv synagogálnej bohoslužby. Rozdiel bol tiež medzi Rimanmi, skôr strogými a pragmatickými, a Grékmi, ktorí mali viac zmyslu pre pompéznosť a teatralnosť. Iná bola situácia v Sýrii a zasa iná v Egypte. Tieto rozdiely v kultúre a mentalite sa prirodzene prejavili aj v duchovnosti a forme slávania bohoslužieb. Po Milánskom edikte (r. 313) sa tieto rozdiely začali kryštalizovať a jednotlivé obrady sa diferencovali. náš byzantský obrad má svoje korene v gréckej časti ríše, výrazný bol však aj vplyv Palestíny a Antiochie. V 9. - 11. storočí bol byzantský obrad adaptovaný slovanskými národmi, ktoré jeho "podobu" ovplyvnili a výrazne obohatili, preto hovoríme o byzantsko-slovanskom obrade, ktorý sa predsa len v niečom líši od byzantsko-gréckeho či byzantsko-melchitského obradu a duchovnosti.

Katolícka cirkev byzantsko-slovanského obradu svoju prítomnosť na Slovensku odvodzuje od pôsobenia slovanských

Gréckokatolícka cirkev na Slovensku (Slovenská katolícka cirkev sui iuris) je metropolitnou cirkvou, je usporiadaná v troch biskupstvách: v Prešovskom arcibiskupstve (archieparchii, arcidiecéze), v Košickej eparchii (diecéze) a v Bratislavskej eparchii. Prešovská eparchia vznikla roku 1818 vyčlenením z Mukačevskej eparchie, 30. januára 2008 bola povýšená na sídlo metropolie. Súčasným arcibiskupom-metropolitom je vladyka Ján Babjak, SJ. Dňa 21. februára 1997 bol erigovaný Košický apoštolský exarchát, ktorý bol 30. januára 2008 povýšený na eparchiu, jej sídelným biskupom je vladyka Milan Chatur, CSsR. Bratislavska eparchia bola zriadená 30. januára 2008 vyčlenením z Prešovského arcibiskupstva, za jej prvého biskupa-eparchu bol menovaný o. Peter Rusnák. Do Prešovskej archieparchie patria gréckokatolíci žijúci na území

vierozvestov Konštantína-Cyrila a Metoda. Svätí solúnski bratia priniesli na Veľkú Moravu kresťanstvo z Byzancie, a teda aj byzantský obrad. Spolu s prekladom Písma pripravili aj preklad božskej liturgie a ostatných bohoslužieb do zrozumiteľného jazyka tak, ako je to na Východe oddávna zvykom. Po smrti sv. Metoda a po vyhnaní jeho žiakov r. 885 bol východný obrad potláčaný a postupne sa vytrácal, nikdy však z nášho územia celkom nevymizol. Ešte za panovania Arpádovcov (v 11. - 12. stor.) v Uhorsku vzniklo viacero kláštorov byzantského obradu. Pápež Inocent III. dokonca v r. 1204 prejavil ochotu zriadiť biskupstvo východného obradu. Odpor latinského - západného kléru a historické okolnosti čoskoro situáciu zmenili a začalo sa obdobie tvrdého polatinčovania (napr. zákaz stavať byzantské chrámy v mestách, na zmiešaných územiach boli vikári východného obradu podriadení západnému biskupovi,...). Posilou pre malú komunitu byzantského obradu bola valašská kolonizácia od 14. storočia, ktorá znamenala významný prílev kresťanov východného obradu. Od 15. storočia už existujú hodnoverné správy o existencii biskupstva v Mukačeve, ktoré zasahovalo aj na naše územie (až po Spiš). Sledovať jednotu či nejednotu východných kresťanov s katolíckou cirkvou na našom území v 11. - 17. storočí je dosť problematické, v každom prípade značná časť nebola zjednotená.

Pre deti a všetky Božie deti

Abrahám (z 1. knihy Mojžišovej, hl. 12 - 14)

Modlárstvo. Ľudia, rozídení po rozličných krajinách zabúdali na pravého Boha. Začali sa klaňať slnku, mesiacu, hviezdám a rozličným zvieratám; ba vykresali si z dreva a z kameňa obrazy a sochy a tým sa klaňali. Stali sa modlármi alebo pohanmi. Ich vôľa sa poddávala zlým žiadostiam, dopúšťali sa hrozných nepravostí, zabíjali ľudí a obetovali ich modlám.

Medzi skazenými ľuďmi žil nábožný a čistý muž, menom Abrahám, v zemi Haran. Toho Boh vyvolil za praotca svojho vyvoleného národa.

Vyvolenie Abraháma. Boh sa zjavil Abrahámovi a povedal mu: „Odíď z otcovského domu a zo svojej vlasti a poď do krajiny, ktorú ti ukážem!“ **Budeš praotcom veľkého národa a z teba vyjde požehnanie všetkým národom.!** Abrahám poslúchol a vydal sa na cestu so svojou manželkou Sárou, s bratovým synom Lótom, so svojim služobníctvom a s veľkým stádom. Po dlhej ceste prišli napokon do Kanaánu. Pri meste Sichem sa mu zjavil Pán Boh a povedal mu: „Túto krajinu dám tebe a tvojim potomkom!“ Abrahám tam postavil oltár a z vďačnosti obetoval Bohu obeť.

Odchod z Haranu. Boh preto rozkázal Abrahámovi vyjsť z Haranu, aby modlárstvo nenakazilo jeho rodinu. V tejto rodine mala sa zachovať viera v Pána Boha a z nej mal vyjsť aj prisľúbený vykupiteľ. – Krajina Kanaán sa vo Svätom písme volá aj Prisľúbenou zemou, lebo bola prisľúbená Abrahámovi a jeho potomkom. Pre veľkú úrodnosť sa volala zemou tečúcou mliekom a medom. Teraz sa volá táto krajina Svätá zem, lebo v nej žil náš Spasiteľ. Voláme ju aj Palestínou.

Melchizedechova obeť. Okolie Sichemu nestačilo užiť veľké stáda praotcov, preto sa rozišli. Abrahám sa osadil v Hebrone, Lót si vybral úrodný kraj v okolí Mítvneho mora a býval v Somode. Nepriateľ napadol Somodu a odvliekol Lóta a jeho rodinu do zajatia. Abrahám sa ponáhal s ozbrojenými služobníkmi za nepriateľom vyslobodiť Lóta a všetkých zajatcov. Keď sa navracal z boja, pozdravil ho najvyšší sálemský kňaz a kráľ Melchizedech a na znak vďaky obetoval Pánu Bohu chlieb a víno.

Predobraz:

Melchizedech, najvyšší kňaz v národe, je predobrazom Ježiša Krista, Najvyššieho Kňaza. Jeho obeť chleba a vína predobrazuje najsvätejšiu obeť: svätú liturgiu, v ktorej sa pod spôsobom chleba a vína obetuje Ježiš Kristus za spásu ľudí.

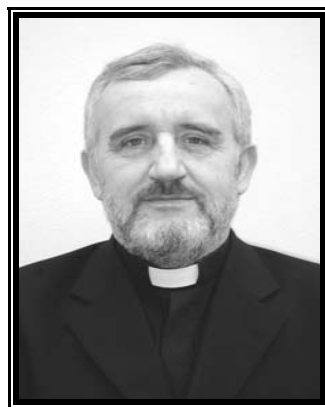
O Spasiteľovi predpovedal prorok: „Ty si kňaz naveky podľa rádu Melchizedechovho“ (Ž 109,4).

- 1982-1984 základná vojenská služba
- 1984-1985 správca farnosti Medzilaborce
- 1985-1989 správca farnosti Šmigovec
- 1989-1992 správca farnosti Porúbka
- 1990-1992 viceprovinciál CSsR
- 11. januára 1992 vymenovaný za titulárneho biskupa Kresimenského a pomocného prešovského biskupa
 - Biskupská vysviacka: 29. februára 1992 (Prešov, Mons. Ján Hirka, prešovský biskup)
 - V biskupskom hesle z evanjelia sv. Jána: „*Hľa, tvoja matka*“ je vyjadrená jeho synovská úcta k presvätej Bohorodičke, ktorá tvorí podstatnú časť jeho duchovnej orientácie.
- 21. februára 1997 bol pápežom Jánom Pavlom II. menovaný za apoštolského exarchu novovytvoreného apoštolského exarchátu pre katolíkov byzantského obradu so sídlom v Košiciach.
 - S nezlomnou energiou je neustále prítomný na duchovných podujatiach, kde posilňuje zverené stádo vo viere. Pravidelne prichádza na fatimské soboty do Klokočova, ktoré sa stali oázou pokoja a posilnenia pútnikov v úsilí o kresťanský život. Osobitne mu prirástla k srdcu mládež, ktorej venuje stretnutia na farskej, exarchátnej i celoslovenskej úrovni. Vo svojom prístupe k mládeži je vždy otvorený, múdry radca a sprievodca pri hľadaní ich správnej životnej orientácie a cieľa.
 - 30. januára 2008 ho Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval za prvého košického eparchu.

Životopis bratislavského eparchu Petra Rusnáka

- Narodil sa 6. septembra 1950 v Humennom.
- Je synom gréckokatolíckeho kňaza, ktorý bol počas komunistického režimu prenasledovaný a vyhostený s celou svojou rodinou do Čiech. Následne bolo dovolené rodine vrátiť sa na Slovensko, avšak s podmienkou, že sa budú zdržiavať v Bratislave.
 - V roku 1982 vstúpil ako 32-ročný do kňazského seminára v Bratislave. Za kňaza bol vysvätený 16. júna 1987 v Prešove.
 - V rokoch 1987-1990 sa venoval pastorácii v rôznych farnostiach ako kaplán a potom ako farár.
 - V roku 1990 sa stal spirituálom v gréckokatolíckom seminári v Prešove a aktívne spolupracoval na jeho obnovení.
 - V rokoch 1995-1998 bol biskupským vikárom a kancelárom eparchiálnej kúrie v Prešove. V období rokov 1990-2003 vyučoval pastorálnu teológiu a homiletiku na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove.
 - V roku 1998 sa vrátil do aktívnej pastorácie a bol menovaný za farára v Petrovej a neskôr v Bardejove.
 - Od roku 2003 je zodpovedný ako farár a dekan za diaspóru gréckokatolíckych veriacich v Bratislave.
 - 30. januára 2008 bol vymenovaný pápežom Benediktom XVI. za prvého bratislavského eparchu.

Spracoval oMZ.

Po viacerých “pokusoch” sa k jednote s katolíckou cirkvou opäť prihlásili v r. 1646 podpísaním únie (dohody o zjednotení) na zámku v Užhorode. Súčasťou tejto dohody bol prísľub, že latinská cirkev nebude zasahovať do bohoslužobného a duchovného života východných katolíkov, nanucovať im svoje zvyky a formy zbožnosti ani sa snažiť ich asimilovať. Napriek tomu už o sto rokov neskôr badať v tomto smere výrazný tlak latinskej hierarchie. V neskoršom období sa snahy o priblíženie, pripodobnenie k západnému obradu, tzv. latinizácia, objavujú aj vo vnútri samotnej gréckokatolíckej cirkvi. Dôvodom na to bolo niekoľko. Byzantskí kňazi neboli pred štátom rovnoprávni s latinskými, boli, až na malé výnimky, nevoľníkmi a neboli finančne podporovaní štátom; táto situácia trvala až do r. 1692, keď cisár Leopold I. zrovnoprávnil gréckokatolícky a rímskokatolícky klérus. Vyššie teologické vzdelanie získavali gréckokatolícki kňazi spravidla na rímskokatolíckych fakultách, napr. v Trnave. V celej katolíckej cirkvi, najmä po IV. lateránskom sneme, až donedávna bolo možné silno cítiť postoj nadradenosti latinského obradu, a to tak, že neraz aj samotní gréckokatolíci vnímali latinský obrad ako niečo dokonalejšie, a preto ľahko prijímali, ba dokonca sami zavádzali rôzne jeho prvky (napr. krížové cesty, eucharistické adorácie) a spôsob duchovného života i teologického myslenia. V 18. storočí sa vystupňovali snahy latinských biskupov o podrobenie východných katolíkov, ich latinizáciu a maďarizáciu, a to často aj násilnými spôsobmi. Vďaka Márii Terézii bolo 19. septembra 1771 pápežom Klementom XIV. oficiálne “zriadené” Mukačevské biskupstvo so 711 farnosťami a 560 tisíc veriacimi podriadené priamo Rímu. V snahe uľahčiť správu tohto rozsiahleho územia bol v r. 1787

zriadený Košický vikariát, v roku 1792 prenesený do Prešova. V roku 1816 (1815) sa cisár František I. rozhodol vytvoriť z neho samostatnú eparchiu. 22. septembra 1818 to bolo Apoštolským stolcom oficiálne potvrdené. Oblasť stredného a južného Zemplína však ostala pod správou mukačevského biskupa (de facto do r. 1939, právne sa však celá záležitosť doriešila až vznikom Košického exarchátu v r. 1997). Gréckokatolíci - Rusíni i Slováci - v oboch eparchiách museli odolávať silnému maďarizačnému tlaku.

Ďalším zlomovým bodom v histórii byzantských katolíkov na Slovensku je 28. apríl 1950. Vtedy tzv. Prešovským soborom bola zlikvidovaná gréckokatolícka cirkev; biskupi Pavol Gojdič, OSBM a Vasil' Hopko boli spolu s mnohými kňazmi uväznení, ostatní prestúpili do schizmatickej pravoslávnej cirkvi, alebo boli nútení prijať oddelenie od Ríma, pričom im ostal východný obrad, alebo navštevovali rímskokatolícke bohoslužby. Počas 18 rokov “neexistencie” gréckokatolíckej cirkvi zomrelo 123 jej kňazov. Pražská jar 1968 dala šancu na obnovu pôvodného stavu, avšak invázia vojsk Varšavskej zmluvy zmrazila všetky nádeje. Gréckokatolícka cirkev bola síce povolená, ale k navráteniu majetku nedošlo v plnom rozsahu a prenasledovanie zo strany štátnych orgánov znemožňovalo prakticky akýkoľvek rozvoj. Gréckokatolícky klérus sa mohol formovať iba v jedinom - a to rímskokatolíckom seminári, ktorý na Slovensku existoval. Veriaci si za dlhé roky prežitie v západnom prostredí zvykli a často len s problémami sa vracali k svojmu obradu, duchovnosti a zvykom.

Po zmene politických pomerov v rokoch 1989-90 mohlo konečne prísť k úplnej rehabilitácii gréckokatolíckej cirkvi a rozvinutiu jej činnosti vo všetkých dimenziách. Obnovila sa činnosť kňazského seminára i bohosloveckej fakulty, vzniklo viacero cirkevných škôl. Najmä medzi mladšou generáciou je snaha o obnovu (očistenie od latinizácie) obradu a duchovnosti, o návrat k

pôvodnému a tradičnému duchovnému bohatstvu našej cirkvi. Výrazný podnet k tejto obnove dal najmä II. vatikánsky snem a v poslednom období rímsky pápež Ján Pavol II. apoštolským listom *Oriente Lumen* (Svetlo z Východu).

Dňa 21. februára 1997 bol erigovaný Košický apoštolský exarchát a 30. januára

2008 Bratislavská eparchia. Od 30. januára 2008 je na Slovensku samostatná metropolia byzantského obradu, ktorú tvoria tri biskupstvá (čím sa naplnil sľub z konkordátu medzi Vatikánom a prvou ČSR z r. 1928).

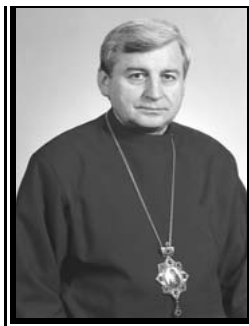
Krátke životopisy hierarchov

GRÉCKOKATOLÍCKA METROPOLIA NA SLOVENSKU

Životopis prešovského arcibiskupa Jána Babjaka, SJ

- Narodil sa 28. októbra 1953 v Hažíne nad Cirochou
- Vyštudoval Cyrilometodskú bohosloveckú fakultu v Bratislave
- Kňazskú vysviacku prijal 11. júna 1978 v Prešove (biskup Joachim Segedi)
- 1978-1983 kaplán farnosti Prešov
- 1983-1989 správca farnosti Ľubica

- 1987 tajne vstúpil do Spoločnosti Ježišovej
- 1989 - 1990 bol prefektom kňazského seminára Cyrilometodskej bohosloveckej fakulty v Bratislave
- 1990 - 1991 správcom gréckokatolíckej farnosti v Bratislave
- 1991-1993 pokračoval v štúdiu na Pápežskom východnom inštitúte v Ríme, ktoré zavŕšil získaním licenciátu zo spirituality
- 1993 - 1994 bol ministrom jezuitského exercičného domu v Prešove, potom pracoval jeden rok v slovenskom vysielaní Vatikánskeho rozhlasu
- 1994 - 1996 dovŕšil svoje teologické štúdiá na Pápežskom východnom inštitúte v Ríme a obhájil doktorskú prácu na tému Michal Lacko, SJ - formátor a informátor gréckokatolíkov
- 1997 - 2002 bol riaditeľom Centra spirituality Východ-Západ Michala Lacka, SJ v Košiciach a prednášal východnú spiritualitu na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity (určitý čas aj na Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove)
- Menovaný za prešovského eparchu 11. decembra 2002
- Biskupská vysviacka: 6. január 2003 (Vatikán, pápež Ján Pavol II.), intronizácia 18. januára 2003 (Prešov)
- Za svoje biskupské heslo si vybral slová „*Vy ste chrám živého Boha*“.
- Počas jeho biskupskej služby sa začali realizovať viaceré pastoračné a investičné projekty v Prešovskej eparchii.
- 19. decembra 2007 získal Cenu Prešovského samosprávneho kraja.
- 30. januára 2008 ho Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval za prvého prešovského gréckokatolíckeho arcibiskupa a metropolitu.

Životopis košického eparchu Milana Chautura, CSsR

- Narodený 4. septembra 1957 v Snine
- 1976 maturoval na gymnáziu v Humennom, v štúdiu pokračoval na RK CMBF v Bratislave
- Kňazská vysviacka: 14. júna 1981 (biskup Joachim Segedi)
- 1974 prvé rehoľné sľuby CSsR - Congregatio Sanctissimae Redemptoris (Redemptoristi)
- 1980 vešné sľuby CSsR
- 1981-1982 správca farnosti Borov-Kalinov

